

е излѣлъ изящността си въ стилъ и въ риторически форми чрѣзъ грѣцката, а не чрѣзъ българската писменность и езикъ. Отъ тая епоха на принудено и непринудено увличане въ езика ни сѣ останали много грѣцки слѣди. Отъ сложния мористъ у грѣцкия езикъ сѣ образувани много думи у насъ: *калесвамъ* (поканвамъ), *сарандисвамъ* (излежавамъ 40 дена), *прокопсвамъ* (успѣвамъ; ошастливявамъ), *харосвамъ* (добривамъ), *придепсвамъ* (възпитавамъ) и т. н. Кръстнитѣ български имена или се прѣвеждали на грѣцки или пъкъ сѣ били погрѣчвани. Така, вмѣсто Желѣзко — *Сидеръ*, вмѣсто Спасъ — *Сотиръ* и т. н. Дучевъ станалъ *Дукиади*; Ив. Добровски отначало се казвалъ *Иоанисъ Хаджи Добри*, а Сава Доброплодни — *Сава Илиадисъ Евкарпидисъ* и т. н. Грѣцката умалителна приставка —*ки* въ края на кръстни имена е много популярна въ Сливенъ: Петъръ — *Петраки*, Стефанъ — *Стефанаки*, Йорги — *Йоргаки*, Никола — *Николаки* и т. н.¹⁾

„Въ Сливенъ, пише Раковски (Горс. Пжт. 215), не прѣдъ многѣ години слушалъ съмъ нѣкой си безкнижницѣ и простѣ Българи кои вмѣсто, добро утро и на добъръ часъ! здрависватъ ся по грѣчески! Кали мера рѣ! и ора кали рѣ, и вмѣсто, Христосъ въскрѣсѣ! казвжтъ нѣщии и до днесъ — Христовъ анещи рѣ и пр.“ (Ср. сжщитѣ впечатления на Богоровъ въ „Нѣколко дена разходка по бълг. мѣста“, Бук., 1858, дѣто той нарича сливенци „добри елинисти“, разговарящи се изъ кафенетата по грѣцки).

Тия пъкъ, които не сѣ знаели добрѣ грѣцкия, сѣ си служили само съ писменността му. Въ тая посока не липсватъ паметници, написани на български съ грѣцки букви. Такъвъ е напр. документа по случай даването отговоръ на Дибичъ отъ страна на сливенската депутация (1829). Отъ сжщия периодъ срѣщаме още по-характеристичния случай, разказанъ отъ Венелинъ, който се е срѣщалъ съ сливенци въ Варна и Силистра (1830). За да покаже абсурдността на машиналото изучване, той разказва слѣдния анекдотъ. Прѣзъ 1830 г., когато стана изселването на сливенци, той влиза въ единъ български дюкянъ въ Силистра. Едно момче

¹⁾ Славейковъ и тукъ се възползувалъ отъ случая и излѣлъ свойствената си духовитость срѣщу тая грѣкоманска зараза въ „Нова мода календаръ“, (гл. ор. сѣ). „Въ Филибе и Едрене, казва той, прѣди нѣколко врѣме избродили едно лесно срѣдство, за да се гърчечатъ българитѣ: Цукала публикува днесъ рецептата както слѣдва: земи сто раки, изешъ само *ре-то*, а съ *аки-то* намазвай името на оновова, когото ще погрѣчишъ, и така ще става отъ Петръ — *Петраки* (пет-раки), отъ Коста — *Костаки*. Ако ли е нужно да погрѣчишъ и баща му, земи стотина *миди*, изешъ м-то, а съ *иди* намазвай името на баща му по опашката и така ще става отъ Бончо — *Бончиди*, отъ Вулко — *Вулкиди* и т. н. (Нѣкой казватъ, че това можело да става и съ *какавиди*).“ Споменатиятъ Цукала, както ще се види, е билъ грѣкъ изъ островитѣ, а учителствувалъ главно въ Сливенъ.